

værende Stilling. Nu er det netop det Modfatte: Lovforslaget, som det nu foreligger, lader Akademiet bestaae i enhver Henseende, som det bestaer, kun at der gives flere Pengemidler dertil; ellers lader det det staae aldeles urørt og overlader til den Styrkelse, der hidtil har været, at ordne og rette paa Akademiet efter bedste Skjøn, hvorimod Vædringsforslaget under Nr. 1 forandrer Forholdet i en væsentlig Henseende. Hvorledes er Akademiet nu organiseret? Det er et Akademi med en Skole, der hører under Akademiet og under Akademiets kunstneriske Indflydelse. Men Regjeringsforslaget — og deri ligner det netop Vædringsforslaget under Nr. 1 — tog bort fra Akademiet den kunstneriske Indflydelse hos Skolens Bestyrkelse og lagde den hen til Regjeringen og til et Skoleraad; det gjorde Skolen til en særlig Regjeringsanstalt og sondrede den i det Væsentlige fra Akademiet. Det er netop det, som vi, der have arbejdet paa at faae Loven frem i den Skikkelse, som den nu har, ere gaaede løs paa. Spørgsmaalet om Pensionsberettigelse eller ikke have vi ladet staae urørt, idet vi have sagt: Er der for Dieblirket en virkelig Pensionsberettigelse hestet til Gagerne ved Akademiet — jeg siger ikke til Personerne, men til Gagerne, som de ere fastsatte ved Akademiet — er der en saadan Berettigelse, der kræver Pension af Statskassen, saa bliver den ved at bestaae; Lovforslaget, som det foreligger, forandrer ikke Noget deri; men er Pensionsberettigelsen der ikke, saa giver Lovforslaget den heller ikke. Men den, som vilde fremkomme, hvis Vædringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, afgjør dette Spørgsmaal, som i mange Retninger har staaet tvivlsomt. Vi Andre derimod sige: Vi afgjøre ikke Noget i den Retning, vi affære ikke Vedkommende fra Pension — og vi have jo for nylig Exempel paa, at en Professor fra Akademiet har faaet en ganske rundelig Pension ved Thingets Mellemkomst — der er efter vort Lovforslag den samme Udkomst som hidtil, og der er Intet forandret. Dersom det er Thingets Duffe, at Kunstakademiet, Samlingen af de meest udmærkede Kunstnere her i Landet, skal som hidtil i Forbindelse med Regjeringen under Kongen beholde Ret til at udøve sin Indflydelse paa de Skoler, som tilbannede vordende Kunstnere, saa maa det stemme

for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger; er det derimod Thinget om at gjøre, at der udenfor Akademiets Indflydelse skal blive anordnet en Skole, der skal have den samme kunstneriske Betydning, men sondres fra den Indflydelse, som nu udøves af de meest fremtrædende Mænd i Kunsten, saa maa det stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1. Det er min Overthyding, og det har jeg sagt tidligere, at vi ere komne ind paa en vrang Vej ved i det Hele at gjøre Staten til Skolestyrer, og vi ville i den Henseende komme ind paa en endnu vrangere Vej i dette Tilfælde. Det er rigtigt at lade en Skole, der skal være en kunstnerisk Skole, blive under Indflydelse af de meest fremtrædende Mænd i Kunsten; ja, dersom man kunde sige: Den har ikke udrettet noget Godt og der er ikke gaaet dygtige og udmærkede Kunstnere ud fra den, saa var Dieblirket kommet til at gjøre en Forandring; men Alle ere jo enige i, at der er fremgaaet meget fremtrædende Kunstnere derfra, ja saa mange, at selv den ærede Minister har indrømmet, at det var betænkeligt at friste for Mange ind paa denne Vej. Naar man siger, at Akademiet er saaledes sammensat for Dieblirket, at de kunstneriske Kræfter ikke udøve den Indflydelse, som de burde, idet fremmede, udenfor Kunsten staaende Personer ere blevne dragne ind i denne Kreds af Kunstnere og udøve Indflydelse paa den, saa siger jeg: Søg at forandre dette, men det behøver ikke at skee ved Lov, lad det ændres med disse Personers Bortfalden. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Kunstnerkredsen har vundet et meget notabelt Medlem i sin Midte, og det er den ærede Minister selv; er han ikke istand til blandt Kunstnerne at bringe dem til at virke i en forstandig og kunstnerisk Retning, saa maa jeg troe, at han selv tager feil af den Vej, man skal gaae. Hans Indflydelse er saa stor, at i dette Dieblirk, hvor jeg har en Afstemning af Thinget for mig, frygter jeg for, at hans suilde Ord skal bringe de Herrer til at forlade den Afstemning, vi engang have, og vi ere dog ganske anderledes vante til at føre denne Slags Kampe med den ærede Minister end den paagjældende Kunstner. Kunne de ikke stille op imod ham Kunstnerstivindetheden, saa ville de vanskeligt